

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 713

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 207 din 25 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	2–4
Decizia nr. 256 din 20 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1), ale art. 30, ale art. 60 alin. (1) și ale art. 108 și art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.....	5–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
743. — Hotărâre privind includerea unor imobile în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
934/96/M.141/1.017. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al ministrului apărării naționale și al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al ministrului apărării naționale și al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 2.171/181/M.223/4.380/2020 pentru stabilirea Normelor privind autorizarea, organizarea și funcționarea centrelor de vaccinare împotriva COVID-19	15
1.127. — Ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului pentru modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor de stat prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 224/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar pentru întreprinderile din domeniul turismului, alimentației publice și organizării de evenimente, a căror activitate a fost afectată în contextul pandemiei de COVID-19, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 991/2021	16
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 207**

din 25 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Marius Petre Nicoară în Dosarul nr. 2.013/1/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 215D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate, dintr-o perspectivă identică, apreciind că legiuitorul, prin stabilirea acestor cazuri de casare, a urmărit să clarifice natura juridică a recursului în casație, drept cale extraordinară de atac menită să îndrepte erorile de drept, nu și pe cele de procedură, acestea din urmă fiind specifice contestației în anulare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.013/1/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**, excepție ridicată de Marius Petre Nicoară în cadrul procedurii discutării admisibilității în principiu a recursului în casație.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că, fiind plasat în categoria căilor extraordinare de atac, recursul în casație are ca scop înlăturarea erorilor de drept comise de instanțele de apel. Precizează că instanța de contencios constituțional a reținut că același scop îl are și recursul în materie civilă, calificat tot drept cale extraordinară de atac. În continuare, arată asemănările și diferențele ce decurg din reglementarea celor două căi de atac extraordinare. Făcând

referire la art. 126 alin. (2) din Constituție, apreciază că legiuitorul nu poate acționa arbitrar, astfel că diferența de reglementare dintre cele două căi extraordinare de atac nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional și să nu afecteze esența instituției juridice reglementate. Susține că specificul recursului în casație impune prevederea expresă și limitativă a cazurilor în care poate fi exercitată această cale extraordinară de atac, însă această limitare nu trebuie să se transforme într-un obstacol în atingerea finalității impuse chiar de dispozițiile art. 433 din Codul de procedură penală, și anume îndreptarea erorilor de drept.

6. Arată că în redactarea inițială Codul de procedură penală răspundea într-o măsură mai extinsă (dar nu completă) finalității recursului în casație, dar intervenția normativă produsă prin Legea nr. 255/2013 a îngădit posibilitatea înlăturării unor încălcări vădite ale legii într-o cauză penală. Susține că specificul căii de atac a fost configurat prin Legea nr. 135/2010 neintervenind vreoaie situație temeinic justificată care să impună abandonarea concepției inițiale. Consecința modificării produse prin Legea nr. 255/2013 este că, în configurația actuală a cazurilor, recursul în casație a devenit o cale de atac aproape lipsită de conținut, inaptă să atingă obiectivul defipt prin lege, în conflict vădit cu prevederile constituționale și reglementările internaționale indicate. Imposibilitatea de îndreptare a erorilor de judecată comise de instanța de apel în materie penală este absolută, întrucât încălcarea sau aplicarea greșită a legii nu poate fi înlăturată pe nicio altă cale (contestație în anulare, revizuire, contestație la executare).

7. Apreciază că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție deoarece nu oferă suficiențe garanții pentru asigurarea accesului liber la justiție într-o manieră efectivă, respectarea dreptului la un proces echitabil și realizarea dreptății. De vreme ce nici legea procesual penală, nici legea procesual civilă nu disting, rezultă că regulile de drept la care se referă aceste dispoziții sunt atât cele de natură materială (substanțială), cât și cele procedurale. În domeniul procesual penal, doar primul caz de recurs în casație vizează o dispoziție procedurală, respectiv necompetența instanței, alte temeuri (cum ar fi, spre exemplu, omisiunea examinării unor motive de apel) neputând fi invocate pe nicio cale de atac.

8. În continuare, compară conținutul reglementării căii extraordinare de atac în legea penală și legea civilă, remarcând existența unor diferențe majore, în detrimentul legii penale. Astfel, apreciază că standardul de protecție a dreptului de acces la justiție și la înfăptuirea dreptății este net superior în procesul civil, deși consecințele unei hotărâri penale nelegale sunt mult mai dramatice decât cele ale unei hotărâri civile nelegale. În ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice, arată că dacă dreptul a fost încălcat și nu există mijlocul de îndreptare, cetățeanul se află într-o stare de insecuritate juridică, deși Legea fundamentală îi garantează drepturile.

9. Făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, consideră că soluția normativă care prevede cazurile în care poate fi exercitat recursul în casație, restrângând sfera de aplicare a acestuia, încalcă principiul egalității și nediscriminării, fără vreoaie justificare

obiectivă și rezonabilă. De asemenea, apreciază că sunt încălcate și prevederile privind accesul liber la justiție, inclusiv în componenta ce vizează dreptul la un proces echitabil.

10. Invocă Decizia nr. 783 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 15 iunie 2009, prin care Curtea Constituțională a admis excepția și a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 185 din Legea nr. 356/2006. Totodată, face referire la Decizia nr. 694 din 20 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 14 iunie 2010, prin care Curtea Constituțională a admis excepția și a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 184 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi.

11. În final, susține că revenirea la sistemul clasic al dublului grad de jurisdicție nu justifică limitarea sferei de incidență a recursului în casație doar la cazurile stabilite de Codul de procedură penală (configurația în vigoare), deoarece o atare soluție goleşte de esența sa călea de atac.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face trimitere la considerentele în baza cărora Curtea Constituțională a respins, în mod constant, excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, pronunțând, între altele, Decizia nr. 424 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 21 august 2015, Decizia nr. 490 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 20 octombrie 2016, sau Decizia nr. 255 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 20 iulie 2016. Arată că, prin deciziile anterior menționate, instanța de contencios constituțional a răspuns unor critici similare celor formulate în prezenta cauză și a respins, ca neîntemeiate, excepții de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală (în integralitatea sa sau cu referire doar la anumite cazuri de casare) și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Înalta Curte de Casație și Justiție subliniază că se realizează argumentelor Curții Constituționale, pornind de la împrejurarea că, potrivit noului Cod de procedură penală, recursul a devenit o cale extraordinară de atac, denumită recurs în casație, iar scopul acestei proceduri îl constituie controlul legalității hotărârilor judecătorești definitive.

13. Prin urmare, spre deosebire de contestația în anulare, care vizează îndreptarea erorilor de procedură, recursul în casație are drept scop exclusiv înlăturarea erorilor de drept comise de curțile de apel sau de către Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanțe de apel, prin raportare la cazurile de casare expres și limitativ prevăzute de lege. Arată că este adevărat că, potrivit art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, motivele de recurs în casație sunt limitate, însă, așa cum reiese și din expunerea de motive la Legea nr. 255/2013, prin reducerea numărului motivelor de recurs în casație, prevăzute la art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, pe de altă parte, asigurarea specificului acestei căi extraordinare de atac. În realizarea acestui scop, au fost menținute, ca motive ale recursului în casație, doar acelea care vizează îndreptarea erorilor de drept, fiind eliminate din sfera acestei instituții și din competența Înaltei Curți de Casație și Justiție motivele care vizau aspecte procedurale și care au fost transformate în motive ale contestației în anulare, potrivit naturii acestei căi de atac.

14. Așa fiind, apreciază că dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt conforme cu prevederile constituționale invocate de către autorul excepției, instanța considerând că limitarea cazurilor ce pot constitui temei al recursului în casație s-a impus și datorită necesității de a asigura

un echilibru între dezideratul îndreptării hotărârilor definitive, dar nelegale și necesitatea de a asigura siguranța și stabilitatea circuitului juridic.

15. Consideră că dispozițiile criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii sau discriminări, și că aceste norme sunt conforme cu prevederile art. 16 din Constituție. Totodată, nu se poate susține că dispozițiile supuse controlului de constituționalitate încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 teza I, art. 13 și 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece părțile interesate au putut apela la o instanță de judecată care se bucură de jurisdicție deplină și, astfel, au avut posibilitatea de a se prevala de toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil. De altfel, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate gradele de jurisdicție, ci legiuitorul este îndreptățit să instituie condiționări de fond și formă, conform atribuțiilor sale prevăzute la art. 129 și art. 126 alin. (2) din Constituție.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală:
„(1) Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri:

1. în cursul judecării nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente;

2.—6. abrogat

7. inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

8. în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal;

9.—10. abrogat

11. nu s-a constatat grațierea sau în mod greșit s-a constatat că pedeapsa aplicată inculpatului a fost grațiată;

12. s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

13.—14. abrogat”;

— Art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013: „La articolul 438 alineatul (1), punctele 2—6, 9, 10, 13 și 14 se abrogă.”

20. Autorul excepției apreciază că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (1)—(3) referitor la accesul liber la justiție. De

asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 teza întâi, art. 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, art. 21 și art. 47 alin. (2) teza întâi din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în esență, limitarea cazurilor în care se poate formula recurs în casație, aspect analizat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 424 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 21 august 2015, și Decizia nr. 149 din 14 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iunie 2019. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că, potrivit noului Cod de procedură penală, recursul a devenit o cale extraordinară de atac, denumită recurs în casație, ce are ca scop controlul legalității hotărârilor judecătorești definitive. Soluționarea recursului în casație este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Spre deosebire de contestația în anulare, care vizează îndreptarea erorilor de procedură, finalitatea recursului în casație este aceea de a înlătura erorile de drept comise de curțile de apel, ca instanțe de apel, prin raportare la cazuri de casare expres și limitativ prevăzute de lege. Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, motivele de recurs în casație sunt limitate. De asemenea, conform prevederilor art. 438 alin. (2) din Codul de procedură penală, situațiile prevăzute la alin. (1) pot constitui temei al casării hotărârii doar dacă nu au fost invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori dacă, deși au fost invocate, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor. Prin urmare, toate celelalte motive de netemeinicie sau nelegalitate a unei hotărâri judecătorești pot fi invocate doar prin intermediul apelului sau al contestației. În continuare, Curtea a observat că, potrivit dispozițiilor art. 436 alin. (1) din Codul de procedură penală, titularii dreptului de a promova calea extraordinară de atac analizată sunt: procurorul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă; inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă, împotriva hotărârilor prin care s-a dispus condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei ori încetarea procesului penal; partea civilă și partea responsabilă civilmente, în ceea ce privește latura civilă, iar referitor la latura penală, în măsura în care soluția din această latură a influențat soluția în latura civilă.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Petre Nicoară în Dosarul nr. 2.013/1/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

22. Astfel, raportând prevederile de lege criticate la scopul recursului în casație, Curtea a statuat că „restrângerea de către legiuitor a sferei hotărârilor ce pot fi supuse casării la cele prevăzute de dispozițiile art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală, așa cum acestea au fost modificate prin prevederile art. 102 pct. 267 din Legea nr. 255/2013, este justificată de finalitatea instituției analizate — aceea de verificare a conformității hotărârilor atacate cu regulile de drept aplicabile — și de natura acesteia — de cale extraordinară de atac”. Curtea a reținut că, așa cum reiese și din expunerea de motive a Legii nr. 255/2013, prin reducerea numărului motivelor de recurs în casație — prevăzute la art. 438 alin. (1) din Codul de procedură penală —, legiuitorul a urmărit, pe de o parte, degrevarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar, pe de altă parte, asigurarea specificului căii extraordinare de atac a recursului în casație, astfel că mai multe dintre motivele de recurs din reglementarea anterioară au fost introduse de legea nouă drept cazuri de contestație în anulare, potrivit naturii acestei căi de atac. În același sens sunt și deciziile nr. 255 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 20 iulie 2016, și nr. 743 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 13 aprilie 2017.

23. Totodată, prin Decizia nr. 100 din 25 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 12 mai 2020, și Decizia nr. 215 din 9 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 21 iunie 2019, Curtea a reținut că — spre deosebire de situația analizată prin Decizia nr. 783 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 15 iunie 2009, care a vizat recursul drept cale ordinară de atac —, potrivit noului Cod de procedură penală, recursul a devenit o cale extraordinară de atac, denumită recurs în casație, ce are ca scop controlul legalității hotărârilor judecătorești definitive, soluționarea recursului în casație fiind dată în competența exclusivă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Codul de procedură penală a revenit astfel la sistemul clasic al dublului grad de jurisdicție, constând în fond și apel, ceea ce înseamnă că în recurs nu se rejudecă fondul cauzei, ci se apreciază dacă hotărârea dată corespunde sau nu legii.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 256

din 20 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1), ale art. 30, ale art. 60 alin. (1) și ale art. 108 și art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1), ale art. 30 și ale art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, astfel cum au fost modificate prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, și ale art. 60 alin. (1) din aceeași lege, în forma în vigoare la 22 septembrie 2016, excepție ridicată de Eugen Ciorbaru în Dosarul nr. 38/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.368D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.373D/2018 și nr. 550D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 pct. 6 și 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ridicată de Mihalache Oprișan în Dosarul nr. 3.008/91/2017 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, respectiv excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, astfel cum au fost modificate prin art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ridicată de Nechita Pampa în Dosarul nr. 424/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul Curții Constituționale nr. 550D/2019, autorul excepției de neconstituționalitate Nechita Pampa a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.373D/2018 și nr. 550D/2019 la Dosarul nr. 2.368D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 28 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 38/88/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 28 alin. (1), art. 30 și art. 109 din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, și ale art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 în forma în vigoare la 22 septembrie 2016”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelantul-reclamant Eugen Ciorbaru în cadrul soluționării apelurilor declarate de autorul excepției și de Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale și Comisia de Contestatii Pensii din cadrul Ministerului Apărării Naționale împotriva Sentinței civile nr. 2022/2017, pronunțată de Tribunalul Tulcea. Prin această sentință, instanța a respins cererea reclamantului de anulare a Deciziei de recalculare a pensiei din 22 septembrie 2016, emisă de Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale, și cererea privind obligarea părților de a lua în calculul pensiei solda de comandă, vechimea și toate sporurile și de a calcula separat contribuția la pensia suplimentară de 9%.

8. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.008/91/2017, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 pct. 6 și 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelantul — contestator Mihalache Oprișan în cadrul soluționării apelului declarat de autorul excepției împotriva Sentinței civile nr. 387/2018, pronunțată de Tribunalul Vrancea, prin care s-a respins, ca nefondată, cererea de recalculare a pensiei cu includerea sporului aferent contribuției la pensia suplimentară de 9%.

9. Prin Încheierea din 20 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 424/100/2018, **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Nechita Pampa în cadrul unei cauze având ca obiect anularea în parte a deciziei de pensionare din 2017, emisă de Casa de Pensii Sectorială din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv recalcularea pensiei militare de stat, prin actualizarea bazei de calcul.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia din Dosarul Curții Constituționale

nr. 2.368D/2018 arată că, în condițiile în care baza de calcul pentru recalcularea pensiei militarilor pensionați anterior Legii nr. 223/2015 se actualizează la data deschiderii drepturilor de pensie și în condițiile în care pensiile militarilor sunt actualizate numai ca urmare a majorării soldei de grad, fără a fi luate în considerare și sporurile care se acordă militarilor aflați în activitate, se creează o stare de discriminare între pensionarii care nu au beneficiat de sporurile care se acordă la acest moment militarilor care au gradul și funcția similare celor avute de reclamant și militarii care au ieșit la pensie în ultimii 5 ani, de exemplu. Cu alte cuvinte, recalcularea pensiilor militarilor pensionați anterior Legii nr. 223/2015 prin actualizarea salariilor lunare brute (care cuprind și sporurile, solda de comandă și alte venituri care nu sunt excluse din baza de calcul) la data deschiderii drepturilor de pensie „va crea o situație de discriminare între cei care, de exemplu, au fost pensionați anterior lunii decembrie 2006 (când existau anumite sporuri) și cei care au ieșit la pensie ulterior acestei date, care beneficiază de mai multe sporuri. Astfel, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, sens în care se invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în fața legii, potrivit căreia situațiile în care se află anumite persoane trebuie să difere în esență pentru a justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional. Or, textele criticate creează discriminare cu privire la cuantumul pensiei, în funcție de data ieșirii la pensie, între militarii care au ieșit la pensie având același grad militar și îndeplinind aceeași funcție și aceleași atribuții în ani diferiți, ca urmare a existenței în diferite etape de timp a unor sporuri salariale. Este de observat că militarii care au ieșit la pensie anterior lunii decembrie 2006 nu au beneficiat de sporul de confidențialitate. O situație similară se regăsește în cazul soldei de comandă, de care reclamantul — autor al excepției nu a beneficiat, însă de care beneficiază persoana care la acest moment deține funcția de șef birou pe care a deținut-o și autorul excepției. În raport cu aceste sporuri, precum și cu altele, militarii care au ieșit la pensie după anul 2014 beneficiază de pensii mai mari decât cei care au ieșit la pensie anterior anului 2014. Se invocă Decizia nr. 88 din 1 iunie 1999, prin care Curtea Constituțională a statuat că se asigură și actualizarea pensiei magistraților pensionați anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 142/1997 în raport cu nivelul salariilor de bază ale magistraților aflați în activitate. Așadar, în condițiile în care magistrații pensionari beneficiază de o actualizare a pensiei în funcție de toate elementele salariale ale magistraților în funcție, se susține că nu există un criteriu obiectiv și rațional pentru care militarii să nu beneficieze, la rândul lor, de actualizarea cuantumului pensiei în raport cu toate elementele salariului, inclusiv sporuri, de care beneficiază militarii aflați în activitate.

11. Totodată, se arată că, potrivit art. 2 lit. b) din Legea nr. 223/2015, unul dintre principiile de bază ale sistemului pensiilor militare de stat îl reprezintă principiul egalității, prin care se asigură tuturor participanților la sistemul de pensii militare de stat un tratament nediscriminatoriu între persoanele aflate în aceeași situație juridică, în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege, acest principiu respectând prevederile art. 16 din Constituție. Așadar, recalcularea pensiei pe baza unor elemente salariale incomplete și diminuate în raport cu situația la zi, în cuantumuri actualizate la nivelul momentului pensionării, în loc de 1 ianuarie 2016, constituie o încălcare a principiului egalității și creează o evidentă discriminare în raport cu cei cărora li se stabilește dreptul la pensie pe baza elementelor salariale și ale cuantumurilor acestora la zi. Rațiunea adoptării Legii nr. 223/2015 a fost aceea ca situația juridică nou-creată să asigure tuturor participanților la

sistemul de pensii militare de stat un tratament nediscriminatoriu. Recalcularea/actualizarea bazei de calcul folosite pentru stabilirea pensiei militare de stat se va realiza în funcție de soldele brute ale militarilor aflați în activitate, de la data de 1 ianuarie 2016 (incluzând sporurile, gradațiile, compensațiile pe care un militar, având aceeași funcție și îndeplinind aceleași atribuții, le are la data de 1 ianuarie 2016).

12. În final, se susține că art. 40 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin care a fost modificat art. 30 din Legea nr. 223/2015, generează discriminări între persoane aflate în aceeași situație juridică, adică între militari, polițiști și funcționari cu statut special, toți având calitatea de beneficiari ai legii pensiilor militare. Prin această normă, a fost introdus, fără vreo justificare obiectivă și rezonabilă, un plafon arbitrar al cuantumului pensiei militare de 85% din baza de calcul definită de art. 28, incluzând în acest plafon aleatoriu și drepturile contributive ale militarilor de 3%, 6%, 9%, acordate prin art. 108 din aceeași lege, ca pensie suplimentară. Plafonul împarte beneficiarii legii în două categorii: 1. beneficiari cu vechime cumulată de până la 36 de ani, care își valorifică întreaga vechime din decizia de pensie și integral sporul pentru pensia suplimentară; 2. beneficiari discriminați, cu vechime de peste 36 de ani, „sanționați” cu nevalorificarea parțială sau totală a vechimii cumulate, recunoscută în deciziile de calculare/recalculare a pensiei militare, și a sporului pentru pensia suplimentară. Aceștia pierd ani din sporul de vechime pentru activitatea desfășurată în condiții deosebite, speciale sau alte condiții, precum și stagiile contributive ulterioare pensionării (cazul reclamantului), valorificate deja în deciziile anterioare noii legi, dar care nu mai pot fi valorificate nici în sistemul public de pensii. Așadar, art. 30 din Legea nr. 223/2015 este discriminatoriu pentru beneficiarii legii pensiilor militare cu vechime de peste 36 de ani, deși art. 2 lit. b) din lege consacră principiul egalității între beneficiari.

13. Autorul excepției din Dosarul nr. 2.373D/2018 arată, în esență, că este discriminat în raport cu pensionarii din sistemul public, deoarece pensia suplimentară a fost acordată în România începând cu 1 ianuarie 1967, atât pentru civili, cât și pentru militari. Însă, prin Legea nr. 223/2015, cuantumul pensiei militare de stat s-a plafonat la 85% din baza de calcul, astfel că pensia suplimentară nu se mai acordă, deși a fost plătită contribuția la Fondul de pensii suplimentare. Astfel, dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 și art. 47 din Constituție. Totodată, se susține că prin procentele acordate potrivit art. 108 din Legea nr. 223/2015 și prin limitarea prevăzută de art. 30 din aceeași lege s-a ajuns la situația în care militarii cu o vechime mai mică de 36 ani să beneficieze integral de pensie suplimentară, iar militarilor cu o vechime de peste 36 ani să li se scadă progresiv cu câte un procent pentru fiecare an beneficiul pentru pensia suplimentară. Cei care au o vechime de peste 45 ani pierd câte un procent pentru fiecare an și pierd, de asemenea, integral, beneficiul pentru pensia suplimentară. Autorul excepției arată că are o vechime de 47 ani cumulată, ceea ce înseamnă că pierde 2% la vechime și integral beneficiul pentru pensia suplimentară, pentru care a plătit contribuția. Se încalcă astfel atât jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în drepturi, cât și art. 2 lit. b) din Legea nr. 223/2015 privind principiul egalității beneficiarilor pensiei militare de stat. De asemenea, se susține că se încalcă și jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul contributivității, și anume Deciziile nr. 736 din 24 octombrie 2006 și nr. 872 și nr. 873 din 25 iunie 2010, prin care s-a constatat că pensia de serviciu are două componente: componenta contributivității și componenta suplimentară din partea statului. Or, se susține că, în cazul pensiilor militare de stat, componenta contributivă este pensia suplimentară, iar suplimentul din partea statului este pensia de serviciu, potrivit art. 4 din Legea nr. 223/2015. Având în vedere dispozițiile de lege criticate, se

pune întrebarea până la ce nivel poate scădea pensia militară de stat, dacă statul nu mai dispune de resurse financiare suficiente, situația care afectează nivelul de trai decent, garantat de art. 47 din Constituție. În acest sens, mai arată că soldele lunare brute stabilite în decembrie 2009 nu au fost indexate cu rata inflației.

14. Totodată, se susține că la data de 1 ianuarie 2016 s-a folosit la recalcularea pensiilor militare de stat media soldelor lunare brute stabilită în decembrie 2009 prin raportare la valoarea de referință sectorială prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 care a fost respinsă de Parlament prin Legea nr. 49/2012. Astfel, cu toate că recalcularea pensiilor militare de stat s-a raportat la data de 1 ianuarie 2016, elementele soldei brute lunare avute în vedere la cuantumul pensiei nu au fost cele prevăzute de legislația în vigoare la acea dată (adică valoarea de referință sectorială de 600 lei, prevăzută în legile anuale de salarizare), ci s-a folosit vechea valoare de referință sectorială care nici nu mai era în vigoare, încălcându-se dispozițiile art. 47 din Constituție.

15. Autorul excepției din Dosarul nr. 550D/2019 arată, în esență, că, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, respectiv 1 ianuarie 2016, cuantumul pensiilor militare se stabilește potrivit bazei de calcul prevăzute la art. 28 și după algoritmul prevăzut la art. 29, însă art. 30 din lege instituie un plafon maxim al pensiei de 85% din baza de calcul. Art. 108 din lege prevede acordarea unui spor pentru pensia suplimentară, care se stabilește în funcție de vechimea contribuției la Fondul pentru pensia suplimentară, însă, prin plafonarea instituită de dispozițiile de lege criticate, se ajunge la diminuarea sau chiar anihilarea sporului pentru pensia suplimentară, fără să existe o justificare obiectivă, în condițiile în care persoana respectivă a contribuit în perioada activității la Fondul pentru pensia suplimentară. De altfel, pensia suplimentară a fost reglementată prin Decretul nr. 141/1967, iar în varianta inițială a Legii nr. 223/2015, în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, sporul pentru pensia suplimentară nu era avut în vedere la stabilirea plafonului de 85%.

16. În concluzie, se susține că, dacă se interpretează în sensul că plafonarea prevăzută de art. 30 din Legea nr. 223/2015 vizează și sporul pentru pensia suplimentară, atunci dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, încălcând atât art. 16 din Constituție, cât și prevederile art. 2 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

17. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** apreciază că pretențiile reclamantului în cauză vizează o pensie militară stabilită în conformitate cu Legea nr. 223/2015. Acest tip de pensie nu are caracter contributiv și se acordă de stat în considerarea importanței activității acestei categorii profesionale și ca o formă de recunoștință față de loialitatea, sacrificiile și privațiunile suferite de militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și familiile acestora pe timpul carierei. Din acest motiv, însă, statul poate stabili în mod liber modul de calcul al acestui tip de pensie, îl poate modifica și poate chiar suprima acest beneficiu astfel cum s-a întâmplat, de exemplu, prin Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Așadar, pensiile militare de stat constituie un beneficiu opțional, pe care statul îl acordă în condițiile stabilite cu o mare marjă de apreciere, beneficiarul putând opta pentru pensia de asigurări sociale dacă o consideră mai avantajoasă. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în legătură cu eliminarea acestui beneficiu. Totuși, instanța arată că art. 2 din Legea nr. 223/2015 instituie anumite principii de bază ale sistemului pensiilor militare de stat, între care principiul unicității, potrivit căruia statul organizează și garantează sistemul de pensii militare de stat bazat pe aceleași norme de drept, pentru toți participanții la acesta, și

principiul egalității, prin care se asigură tuturor participanților la sistemul de pensii militare de stat un tratament nediscriminatoriu între persoane aflate în aceeași situație juridică, în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege. Astfel, instanța arată că se pune astfel problema dacă, în considerarea acestor prevederi legale, reclamantul are o speranță legitimă ca modul de calcul și actualizare al pensiei militare de care beneficiază să fie stabilit la fel pentru toți beneficiarii indiferent de data la care s-au pensionat.

18. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că normele criticate nu instituie privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare, astfel că nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție. Stabilirea bazei de calcul, a veniturilor ce se includ în aceasta și a celor care nu se includ, procentul din baza de calcul acordat, plafonarea pensiei militare de stat la 85% din baza de calcul și modalitatea de actualizare a pensiei de serviciu reprezintă opțiunea legiuitorului, așadar, o problemă de legitimitate care nu ar putea fi censurată de instanța judecătorească. Se mai apreciază că atât condițiile și criteriile de pensionare, cât și cuantumul și modul de calcul al pensiei sunt stabilite de legiuitor, care are, în același timp, libertatea să le modifice. Totodată, apreciază că nu poate exista discriminare între pensionarii din sistemul public și beneficiarii pensiei militare de stat întrucât aceștia se află în situații juridice diferite, reglementate prin acte normative diferite.

19. **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 652 din 30 octombrie 2018.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, solicitarea autorului excepției de neconstituționalitate depusă la Dosarul Curții Constituționale nr. 550D/2019, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, în Dosarul nr. 2.368D/2018, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile „art. 28 alin. (1), art. 30 și art. 109 din Legea nr. 223/2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, și ale art. 60 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 în forma în vigoare la 22 septembrie 2016”. Analizând notele scrise ale autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că obiect al acesteia îl reprezintă dispozițiile art. 28 alin. (1), ale art. 30, ale art. 60 alin. (1) și ale art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015 (care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016). Curtea reține că, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015, dispozițiile art. 28 alin. (1), ale art. 30 și ale art. 109 alin. (1) au fost modificate prin art. 40 pct. 4, pct. 6, respectiv pct. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015. Ulterior cererii de chemare în judecată, dispozițiile art. 60 din Legea nr. 223/2015 au fost modificate prin art. VII pct. 3 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, și prin art. 84 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 29 decembrie 2018. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile din Legea nr. 223/2015, în forma criticată, sunt aplicabile în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, având ca obiect anularea Deciziei de recalculare a pensiei din 22 septembrie 2016, Curtea va analiza constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată. În Dosarul nr. 2.373D/2018, obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 40 pct. 6 și 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, care modifică dispozițiile art. 30 și ale art. 108 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. În Dosarul nr. 550D/2019, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 30 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Prin urmare, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (1), ale art. 30, ale art. 60 alin. (1) și ale art. 108 și art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, care au următorul conținut:

— Art. 28 alin. (1): „(1) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)—c), în care nu se includ:

a) diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare sau transfer;

b) compensațiile lunare pentru chirie;

c) valoarea financiară a normelor de hrană și alocațiile valorice de hrană;

d) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament;

e) primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă;

f) indemnizațiile de instalare și de mutare, precum și sumele primite, potrivit legii, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

g) contravaloarea transportului ocazionat de efectuarea concediului de odihnă, precum și a transportului la și de la locul de muncă;

h) plățile compensatorii și ajutoarele la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu cu drept la pensie;

i) compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat;

j) restituiri și plăți de drepturi aferente altei perioade de activitate decât cea folosită la stabilirea bazei de calcul;

k) majorările/stimulările financiare acordate personalului pentru gestionarea fondurilor comunitare, precum și a împrumuturilor externe contractate sau garantate de stat;

l) drepturile salariale acordate personalului didactic salarizat prin plata cu ora și drepturile salariale acordate pentru efectuarea orelor de gardă de către personalul medico-sanitar;

m) sumele încasate în calitate de reprezentanți în adunările generale ale acționarilor, în consiliile de administrație, în comitetele de direcție, în comisiile de cenzori sau în orice alte comisii, comitete ori organisme, acordate potrivit legislației în vigoare la acea dată, indiferent de forma de organizare sau de denumirea angajatorului ori a entității asimilate acestuia;

n) drepturile specifice acordate personalului care a participat la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

o) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale acordate și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ» și în anexa nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate» la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

p) alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.”;

— Art. 30: „Pensia stabilită, recalculată și actualizată în condițiile prezentei legi nu poate fi mai mare decât 85% din baza de calcul prevăzută la art. 28.”;

— Art. 60 alin. (1), în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017: „Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează ori de câte ori se majorează solda de grad/salariul gradului profesional și/sau solda de funcție/salariul de funcție al militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, în procentele stabilite la art. 29, 30 și 108 și în funcție de vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie, astfel:

a) potrivit gradului militar/profesional avut la data trecerii în rezervă/încetării raporturilor de serviciu și a mediei soldelor de funcție/salariilor de funcție îndeplinite în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate, la cererea persoanelor ale căror drepturi de pensie au fost deschise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi;

b) în funcție de gradul militar/profesional deținut la data trecerii în rezervă/încetării raporturilor de serviciu și media soldelor de funcție/salariilor de funcție deținute în cele 6 luni alese conform prevederilor art. 28 pentru drepturile de pensie deschise în baza prezentei legi.”;

— Art. 108: „Pentru militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special care au plătit contribuție la Fondul pentru pensia suplimentară și/sau contribuția individuală la buget la stabilirea, recalcularea sau actualizarea pensiei militare se acordă un spor de:

a) 3% pentru o vechime a contribuției între 5—15 ani;

b) 6% pentru o vechime a contribuției între 15—25 ani;

c) 9% pentru o vechime a contribuției peste 25 de ani.”;

— Art. 109 alin. (1): „Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special recalculat în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele plătite în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu

modificările ulterioare, precum și pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi, în raport cu vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie și baza de calcul stabilită conform prevederilor art. 28, actualizată conform prevederilor legale care reglementează salarizarea militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

24. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și în art. 47 privind nivelul de trai decent.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile criticate din Legea nr. 223/2015, s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu, Decizia nr. 652 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 13 februarie 2019, Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 8 martie 2019, Decizia nr. 783 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 6 mai 2019, Decizia nr. 322 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 4 octombrie 2019, Decizia nr. 553 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 3 decembrie 2019, Decizia nr. 838 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 6 aprilie 2020, Decizia nr. 839 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 26 martie 2020, Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 22 iulie 2020, Decizia nr. 48 din 4 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 17 iunie 2020, Decizia nr. 766 din 22 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 15 ianuarie 2021, sau Decizia nr. 888 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 31 martie 2021, constatând constituționalitatea acestora.

26. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție pentru pretinsa discriminare a titularilor pensiilor de serviciu reglementate de Legea nr. 223/2015 față de alți titulari de pensii de serviciu, Curtea a reținut prin Decizia nr. 888 din 15 decembrie 2020, precitată, paragraful 15, că ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor. Este adevărat, deopotrivă, că, reglementând condițiile de acordare a pensiilor și modul de calcul al acestora, legiuitorul este ținut să respecte prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și care impun un tratament juridic identic pentru persoane aflate în situații identice. Curtea a precizat că pensionarii din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională reprezintă o categorie distinctă de alte categorii de pensionari, beneficiari ai unor pensii de serviciu.

27. Referitor la categoria magistraților, la care autorul excepției din Dosarul nr. 2.368D/2018 face referire prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr. 88 din 1 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, Curtea a reținut, la paragrafele 16 și 17 ale Deciziei nr. 888 din 15 decembrie 2020, că magistrații reprezintă o categorie profesională distinctă și, prin urmare, existența unui mod diferit de calcul al pensiei, inclusiv sub aspectul actualizării cuantumului acesteia, nu este contrară principiului egalității în drepturi. Curtea a statuat că principiul egalității în drepturi nu are semnificația omogenității, astfel că situații obiectiv diferite justifică și uneori chiar impun un tratament juridic diferențiat. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că principiul egalității în fața legii, consacrat de

art. 16 alin. (1) din Constituție, nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 168 din 10 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999). În consecință, dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi nu sunt încălcate.

28. Curtea a mai observat că stabilirea anumitor reguli de calcul al pensiei militare de stat și a unui anumit plafon al pensiei militare de stat reprezintă opțiunea legiuitorului în materie, opțiune care se situează în marja sa de apreciere, permisă de art. 16 din Constituție, și care dă expresie dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii.

29. Referitor la criticile de neconstituționalitate ce vizează, în esență, faptul că între militarii pensionați în perioade diferite de timp există diferențe în ceea ce privește baza de calcul al pensiei, întrucât sunt avute în vedere elemente de salarizare diferite, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 766 din 22 octombrie 2020, precitată, paragrafele 16 și 17, că, prin recalcularea pensiilor stabilite în temeiul reglementărilor anterioare, legiuitorul a urmărit instituirea unui sistem al pensiilor militare de stat organizat după principii unitare. Deși prin acest demers legiuitorul poate institui reglementări prin care să urmărească diminuarea ori înlăturarea diferențelor de tratament juridic dintre persoanele care s-au pensionat în temeiul unor acte normative diferite, succesive, acest demers nu reprezintă o obligație ce decurge din prevederile constituționale ale art. 16. Curtea a mai reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 16, care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 12 decembrie 2019, precitată, paragraful 18). Curtea a arătat că existența unor discrepanțe între persoanele pensionate în temeiul unor acte normative diferite nu îndreptățește calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-odată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil.

30. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 47 din Constituție, prin Decizia nr. 888 din 15 decembrie 2020, paragrafele 19 și 20, Curtea a reținut că dreptul la pensie este un drept fundamental, consacrat de art. 47 alin. (2) din Constituție, dar care se exercită în condițiile prevăzute de lege. Astfel, legiuitorul este liber să stabilească în ce condiții și pe baza căror criterii se acordă pensia, baza de calcul și cuantumul acesteia, în raport cu situația concretă a fiecărui titular al dreptului. Nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevede cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia. Curtea a mai reținut că extinderea incidenței acestui principiu și asupra sporului acordat pentru contribuția la fondul de pensie suplimentară nu poate fi privită nici ea ca generând un tratament discriminatoriu, de vreme ce se aplică nediferențiat tuturor persoanelor care au dreptul să beneficieze de acest spor.

31. Curtea a mai precizat că soluționarea aspectelor care vizează, în realitate, modul de interpretare și aplicare a legii revine autorităților publice competente, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

32. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugen Ciorbaru în Dosarul nr. 38/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, de Mihalache Opreșan în Dosarul nr. 3.008/91/2017 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, respectiv de Nechita Pampa în Dosarul nr. 424/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 28 alin. (1), ale art. 30, ale art. 60 alin. (1) și ale art. 108 și art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind includerea unor imobile în anexa nr. 16 la Hotărârea
Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului
centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă includerea unor imobile în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Ilie-Dan Barna

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Cătălin Drulă

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 8 iulie 2021.

Nr. 743.

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor ce urmează a fi incluse în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat
al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare**

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Descrierea tehnică a imobilului	Adresa imobilului	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	
						Valoarea de inventar (lei)	Tipul bunului
0	1	2	3	4	5	6	7
1	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Bacău 1	Teren District Bacău 1 DN 2 km 281+468 stg.; S teren = 2.721 mp; Nr. CF 86347	Localitatea Bacău, județul Bacău	438.775	imobil
2	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Bacău 2	Teren District Bacău 2 DN 2 km 287+610; S teren = 3.897 mp; Nr. CF 86346	Localitatea Bacău, județul Bacău	4.193.939	imobil
3	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Florești	Teren District Florești DN 2G km 30+280 stg.; S teren = 1.426 mp; Nr. CF 60968	Localitatea Florești, județul Bacău	37.384	imobil
4	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Ghimeș	Teren District Ghimeș DN 12A km 46+810 dr.; S teren = 4.489 mp; Nr. CF 61466	Localitatea Ghimeș, județul Bacău	96.412	imobil
5	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Odobești	Teren District Odobești DN 2F km 22+000 dr.; S teren = 1.782 mp; Nr. CF 61151	Localitatea Odobești, comuna Secuieni, județul Bacău	41.812	imobil
6	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Onești	Teren District Onești S teren = 3.513 mp; Nr. CF 67656	Localitatea Onești, județul Bacău	323.670	imobil
7	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Sănduleni	Teren District Sănduleni DN 11 km 156+018 stg.; S teren = 3.792 mp; Nr. CF 61844	Localitatea Sănduleni, județul Bacău	147.570	imobil
8	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Târgu Ocna	Teren District Târgu Ocna S teren = 683 mp; Nr. CF 63933 Teren District Târgu Ocna S teren = 410 mp; Nr. CF 63936	Localitatea Târgu Ocna, str. Tisești nr. 19, județul Bacău	128.386	imobil

0	1	2	3	4	5	6	7
9	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Bârlad	Teren District Bârlad DN 24, km 66+400 stg.; S teren = 8.716 mp; Nr. CF 80386	Localitatea Bârlad, Str. Tecuciului nr. 12, județul Vaslui	1.783.138	imobil
10	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Vaslui	Teren District Vaslui S teren = 21.362 mp; Nr. CF 83306	Localitatea Vaslui, Str. Gării nr. 6, județul Vaslui	965.108	imobil
11	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Botoșani	Teren District Botoșani DN 29B km 3+800 dr.; S teren = 5.090 mp; Nr. CF 59663	Localitatea Cătămărești-Deal, județul Botoșani	587.767	imobil
12	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Dărbăni	Teren District Dărbăni DN 29A km 76+020; S teren = 2.720 mp; Nr. CF 58257	Localitatea Dărbăni, județul Botoșani	119.040	imobil
13	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Dorohoi	Teren District Dorohoi DN 29A km 40+500; S teren = 2.781 mp; Nr. CF 56977	Localitatea Dorohoi, str. Sfântul Ioan Românul nr. 2, județul Botoșani	244.474	imobil
14	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Ștefănești	Teren District Ștefănești DN 29D km 47+100 stg.; S teren = 4.836 mp; Nr. CF 55408	Localitatea Ștefănești, str. General Lucan nr. 56, județul Botoșani	206.926	imobil
15	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Vârful Câmpului	Teren District Vârful Câmpului DN 29C km 18+750 dr.; S teren = 3.046 mp; Nr. CF 52887	Localitatea Vârful Câmpului, județul Botoșani	44.341	imobil
16	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren Punct de sprijin Săveni	Teren Punct de sprijin Săveni DN 29 km 75+150 stg.; S teren = 3.714 mp; Nr. CF 52977	Localitatea Săveni, județul Botoșani	103.791	imobil
17	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Câmpulung Moldovenesc	Teren District Câmpulung Moldovenesc DN 17 km 189+500 stg.; S teren = 4.378 mp; Nr. CF 40338; Nr. CF 40342	Localitatea Câmpulung Moldovenesc, str. Constantin Dobrogeanu Gherea nr. FN, județul Suceava	304.969	imobil
18	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Vatra Dornei	Teren District Vatra Dornei DN 17 km 141+685 stg.; S teren = 5.064 mp; Nr. CF 39292	Localitatea Roșu, municipiul Vatra Dornei, județul Suceava	291.667	imobil
19	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Vatra Moldoviței	Teren District Vatra Moldoviței DN 17A km 20+580 stg.; S teren = 5.467 mp; Nr. CF 38556	Localitatea Vatra Moldoviței, județul Suceava	104.448	imobil

20	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Broșteni	Teren District Broșteni DN 17B km 52+600 dr.; S teren = 1.104 mp; Nr. CF 32699 Teren District Broșteni DN 17B km 52+600 dr.; S teren = 2.485 mp; Nr. CF 32698	Localitatea Broșteni, județul Suceava	164.555	imobil
21	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Cărlibaba	Teren District Cărlibaba DN 18 km 198+368 stg.; S teren = 7.316 mp; Nr. CF 32083	Localitatea Cărlibaba, Nr. FN, județul Suceava, Cărlibaba Veche	393.159	imobil
22	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Adjud	Teren District Adjud S teren = 3.577 mp; Nr. CF 58331	Localitatea Adjud, Str. Teiului, județul Vrancea	575.031	imobil
23	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Focșani	Teren District Focșani DN 2 km 184+000; S teren = 7.821 mp; Nr. CF 67013	Localitatea Focșani, str. Măgura nr. 127, județul Vrancea	1.575.556	imobil
24	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Tecuci	Teren District Tecuci S teren = 3.225 mp; Nr. CF 112988	Localitatea Tecuci, Str. 1 Decembrie 1918 nr. 2, județul Galați	292.681	imobil
25	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Traian	Teren District Traian DN 25 km 62+650 stg.; S teren = 8.222 mp; Nr. CF 106699	Localitatea Șerbeștii Vechi, județul Galați	704.401	imobil
26	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Pașcani	Teren District Pașcani DN 28A km 23+000 dr.; S teren = 5.347 mp; Nr. CF 68092 Teren District Pașcani DN 28A km 23+000 dr.; S teren = 1.265 mp; Nr. CF 68109	Localitatea Pașcani, str. Abator nr. 70, județul Iași	579.458	imobil
27	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Târgu Frumos	Teren District Târgu Frumos DN 28 km 28+200 stg.; S teren = 3.302 mp; Nr. CF 63093	Localitatea Târgu Frumos, județul Iași	249.393	imobil
28	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren Atelier Piatra-Neamț	Teren Atelier Piatra-Neamț S teren = 3.244 mp; Nr. CF 67357	Localitatea Piatra- Neamț, Str. Arcului nr. 5A, județul Neamț	797.370	imobil

0	1	2	3	4	5	6	7
29	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Călugăreni	<p>Teren District Călugăreni DN 15 km 238+000 dr.; S teren = 4.138 mp; Nr. CF 52139</p> <p>Teren District Călugăreni DN 15 km 238+000 dr.; S teren = 1.881 mp; Nr. CF 52134</p>	Localitatea Bistricioara, județul Neamț	467.797	imobil
30	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Roman	<p>Teren District Roman DN 2 km 328+250 dr.; S teren = 5.104 mp; Nr. CF 54708</p>	Localitatea Horia, județul Neamț	422.542	imobil
31	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Târgu-Neamț	<p>Teren District Târgu-Neamț DN 15B km 48+700 stg.; S teren = 2.371 mp; Nr. CF 56837</p> <p>Teren District Târgu-Neamț DN 15B km 48+700 stg.; S teren = 2.040 mp; Nr. CF 53377</p>	Localitatea Târgu-Neamț, str. Ștefan cel Mare nr. 295, județul Neamț	426.970	imobil
32	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren sat Bistrița	<p>Teren sat Bistrița DN 15 km 308+075 stg.; S teren = 1.679 mp; Nr. CF 56226</p>	Localitatea Alexandru cel Bun, sat Bistrița, județul Neamț	245.458	imobil
33	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Fălticeni	<p>Teren District Fălticeni DN 2 km 414+170 dr.+stg.; S teren = 1.359 mp; Nr. CF 40888</p> <p>Teren District Fălticeni DN 2 km 414+170 dr.+stg.; S teren = 3.651 mp; Nr. CF 40914</p>	Localitatea Fălticeni, Str. Suceviței nr. 2, județul Suceava	767.103	imobil
34	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Iliești	<p>Teren District Iliești DN 17 km 236+280 stg.; S teren = 2.047 mp; Nr. CF 40203</p>	Localitatea Iliești, județul Suceava	96.073	imobil
35	Se va atribui de către M.F.	8.28.13	Teren District Rădăuți	<p>Teren District Rădăuți DN 17 km 236+280 stg.; S teren = 2.690 mp; Nr. CF 55268</p>	Localitatea Rădăuți, județul Suceava	298.071	imobil

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 934 din 16 iunie 2021

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.141 din 13 iulie 2021

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 96 din 24 iunie 2021

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 1.017 din 15 iulie 2021

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al ministrului apărării naționale și al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 2.171/181/M.223/4.380/2020 pentru stabilirea Normelor privind autorizarea, organizarea și funcționarea centrelor de vaccinare împotriva COVID-19

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. IM 3.876 din 16.06.2021,

având în vedere art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.031/2020 privind aprobarea Strategiei de vaccinare împotriva COVID-19 în România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,

ministrul sănătății, ministrul afacerilor interne, ministrul apărării naționale și ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al ministrului apărării naționale și al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 2.171/181/M.223/4.380/2020 pentru stabilirea Normelor privind autorizarea, organizarea și funcționarea centrelor de vaccinare împotriva COVID-19, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.289 din 24 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul II „Structura generală a centrelor de vaccinare” punctul 2, literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) centre de vaccinare mobile: caravane sau alte formațiuni mobile, pentru vaccinarea populației generale;

.....
d) centre de vaccinare de tip drive-through destinate populației generale;”.

2. La capitolul II „Structura generală a centrelor de vaccinare”, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. În fiecare centru de vaccinare se asigură:

a) echipa pentru protecție și îndrumare/orientare: jandarmi, poliție locală, poliție, personal al Ministerului Apărării Naționale, dimensionată la capacitatea de procesare a centrului de vaccinare, în cazul în care aceasta a fost solicitată de către coordonatorul centrului de vaccinare;

b) echipa de suport logistic care poate fi compusă din personal din cadrul unităților aflate în subordinea și în coordonarea Ministerului Sănătății, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării Naționale.”

3. La capitolul II „Structura generală a centrelor de vaccinare”, partea introductivă a punctului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Centrul de vaccinare de tip drive-through se organizează în funcție de densitatea populației, în zone care permit accesul facil al persoanelor cu mijloace auto proprii, fiind destinate pentru populația generală, în ultima etapă a campaniei de vaccinare. Structura unui astfel de centru de vaccinare presupune o locație fixă — cu punct de triaj și registratură, punct de păstrare a vaccinurilor, spațiu pentru colectarea deșeurilor, spațiu pentru echipele vaccinatoare. Structura este constituită din:”.

4. La capitolul II „Structura generală a centrelor de vaccinare” punctul 8, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) echipă pentru protecție și îndrumare/orientare: jandarmi, poliție locală, poliție, personal al Ministerului Apărării Naționale, dimensionate la capacitatea de procesare a centrului de vaccinare, în situația în care a fost solicitată de către coordonatorul centrului de vaccinare;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Monica-Emanuela Althamer,
secretar de stat
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Cseke Attila Zoltán

MINISTERUL ECONOMIEI, ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru modificarea Procedurii de implementare a schemei de ajutor de stat prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 224/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar pentru întreprinderile din domeniul turismului, alimentației publice și organizării de evenimente, a căror activitate a fost afectată în contextul pandemiei de COVID-19, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 991/2021

Având în vedere:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 224/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar pentru întreprinderile din domeniul turismului, alimentației publice și organizării de evenimente, a căror activitate a fost afectată în contextul pandemiei de COVID-19, aprobată prin Legea nr. 160/2021, cu modificările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 356.132 din 17.06.2021, întocmit de către Direcția generală ajutor de stat, în temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 315/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului,

ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a schemei de ajutor de stat prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 224/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar pentru întreprinderile din domeniul turismului, alimentației publice și organizării de evenimente, a căror activitate a fost afectată în contextul pandemiei de COVID-19, aprobată prin Ordinul ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului nr. 991/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 și 594 bis din 14 iunie 2021, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La punctul 5, subpunctul 5.2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Aplicația electronică aferentă celei de-a doua etape de înscriere în cadrul Schemei va fi deschisă în perioada 29 iunie 2021—26 iulie 2021, începând cu ora 10,00 a primei zile de înscriere până la ora 20,00 a ultimei zile de înscriere, cu posibilitatea de prelungire a termenului până la epuizarea bugetului.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Claudiu-Iulius-Gavril Năsui

București, 19 iulie 2021.
Nr. 1.127.

★

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 1.053/2019 privind conferirea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.000 din 12 decembrie 2019, se face următoarea rectificare:

— în anexa nr. 3, la nr. crt. 5, coloana a 4-a „Nr. cerere Rol Determinant”, în loc de: „18/LRD/4995/2015” se va citi: „18/LRD/4821/2015”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

